

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA ZAMOŚĆ**

z dnia.....2025 r.

w sprawie stwierdzenia braku właściwości Rady Miasta Zamość do rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) oraz art. 223 §1, art. 229, art. 237 §3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2024r. poz. 572 z późn. zm.) Rada Miasta Zamość uchwala co następuje:

- § 1. Stwierdza się brak właściwości Rady Miasta Zamość do rozpatrzenia skargi z dnia 4 lipca 2025 r. z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały.
- § 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Zamość do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.
- § 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Zamość.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RADCA PRAWNY
Krzysztof Nowosad
Lb/3/252

Joanna Fyfe

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miasta Zamość

z dnia.....2025 r.

Uzasadnienie

W dniu 4 lipca 2025 r. na adres mailowy: rada@zamosc.pl wpłynęła „Skarga na wypowiedź radnego Rady Miasta Zamość Wiesława Nowakowskiego”. Zgodnie z treścią art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Zgodnie z przepisem art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności: wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, jest rada gminy (miasta). Z powyższego wynika, że rada gminy posiada kompetencje do rozpatrzenia skargi na organ wykonawczy gminy, nie ma natomiast uprawnień by rozpatrywać skargę na radnego rady gminy. W obowiązującym stanie prawnym brak jest możliwości rozpatrywania przez radę gminy (miasta) skargi na radnego. Przepisy obowiązującego prawa dotyczące postępowania skargowego uregulowane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie wskazują rady gminy (miasta) jako organu właściwego do rozpatrzenia skargi na sposób wykonywania mandatu radnego czy jego zachowań lub wypowiedzi. Zgodnie z treścią przepisu art. 23 ustawy z dnia o samorządzie gminnym *radny obowiązany jest kierować się dobrem wspólnoty samorządowej gminy. Radny utrzymuje stałą więź z mieszkańcami oraz ich organizacjami, a w szczególności przyjmuje zgłaszane przez mieszkańców gminy postulaty i przedstawia je organom gminy do rozpatrzenia, nie jest jednak związany instrukcjami wyborców*. Mandat radnego to zbiór praw i obowiązków reprezentanta wspólnoty samorządowej, który obejmując swoją funkcję, obowiązkuje się przestrzegać prawa i rzetelnie wykonywać obowiązki.

O tym, że mandat radnego jest wolny, świadczy niezwiązanie radnego instrukcjami wyborców. Mieszkańcy nie mogą zmusić radnego do określonych działań. Za wyniki zgodnych z prawem działań wynikających z wykonywania mandatu radny ponosi przed wyborcami jedynie odpowiedzialność polityczną, która jest weryfikowana podczas wyborów do rady następnej kadencji. Mandat radnego jest wolny od instrukcji wyborców. Tym bardziej wolny jest od odpowiedzialności przed innymi radnymi, przewodniczącym rady, przewodniczącym komisji (wyr. WSA w Krakowie z 9.3.2004 r., II SA/Kr 3167/03,). W zakresie sposobu czy rzetelności wykonanych obowiązków radny ponosi odpowiedzialność tylko przed wspólnotą samorządową. Weryfikacja prawidłowości wykonywania tych obowiązków następuje zaś poprzez wybory, w których wspólnota może wyrazić aprobatę lub dezaprobatę dla pracy danego radnego, udzielając mu lub nie, nowego mandatu do jej reprezentowania. Oznacza to w szczególności, że radny reprezentuje całą wspólnotę samorządową, tzn. wszystkich mieszkańców gminy. Nie wolno radzie stosować wobec radnego żadnych środków dyscyplinujących czy też uprawnień do zawieszenia jej w funkcji radnego. Żaden przepis prawa nie upoważnia rady do stosowania takich środków w stosunku do radnego. Pogląd taki wyraził Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w Łodzi z dnia 19 września 2014 r. III SA/Łd 676/14, NSA w wyrokach z 14 listopada 2003 r. w spr. II SA 2197/03, z 17 listopada 1995 r. w spr. SA/Wr 2515/95 i z 6 listopada 2002 r. w spr. II SA 1968-1974/02, WSA w Krakowie w wyroku z 24 października 2007 r. w spr. III SA/KR 625/07 i WSA w Kielcach w wyroku z 22 sierpnia 2013 r. w spr. II SA/KE 449/13.

W związku z powyższym, uwzględniając istniejący stan prawny analizowanej sprawy stwierdzić należy, iż Rada Miasta Zamość nie jest organem właściwym do rozstrzygania w przedmiocie skargi na zachowanie osoby wchodzącej w skład tego organu kolegialnego.